

योएलको पुस्तक र लाओडिकीया-सम्बन्धी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च - संख्या आठ

Jeff Pippenger

2025-12-09

संख्या आठ

उहाँले ज्ञान कसलाई सिकाउनुहुन्छ? र सिद्धान्त कसलाई बुझाउनुहुन्छ? तिनीहरूलाई, जो दूधबाट छुटाइएका छन्, र स्तनबाट हटाइएका छन्।

किनकि आज्ञा माथि आज्ञा, आज्ञा माथि आज्ञा; रेखा माथि रेखा, रेखा माथि रेखा; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति हुनुपर्छ। किनकि जडबडाउने ओठहरूद्वारा र अर्को भाषाद्वारा उहाँले यस प्रजासित बोल्नुहुनेछ। जसलाई उहाँले भन्नुभयो, “यही त्यो विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकालाई विश्राम दिन सक्नेछौ; र यही त्यो ताजगी हो”; तैपनि तिनीहरूले सुन्न मानेनन्।

तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका लागि आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछाडि ढलून्, र चूरचूर पारिऊन्, र पासोमा परून्, र समातिऊन्।

यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि शासन गर्ने उपहास गर्ने मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुनो। किनकि तिमीहरूले भनेका छौ, “हामीले मृत्यु सँग करार बाँधेका छौं, र अधोलोक सँग हामीले सम्झौता गरेका छौं; जब बाढीझैं उम्लने प्रहार भएर जानेछ, तब त्यो हामीसम्म आइपुग्नेछैन; किनकि हामीले झूटलाई आफ्नो शरण बनाएका छौं, र असत्यको आडमा हामीले आफूलाई लुकाएका छौं।” यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: “हेर, मैले सियोनमा जगको लागि एउटा ढुङ्गा राखेको छु, परखिएको ढुङ्गा, बहुमूल्य कुनाको ढुङ्गा, दृढ जग; जसले विश्वास गर्छ, ऊ आत्तिनेछैन। न्यायलाई पनि म डोरीअनुसार राख्नेछु, र धार्मिकतालाई साहुलअनुसार; अनि असिनाले झूटको शरणलाई बगाइदिनेछ, र पानीहरूले लुक्ने ठाउँलाई डुबाइदिनेछन्। तिमीहरूको मृत्यु सँगको करार रद्द गरिनेछ, र अधोलोक सँगको तिमीहरूको सम्झौता ठहरिनेछैन; जब बाढीझैं उम्लने प्रहार भएर जानेछ, तब तिमीहरू त्यसद्वारा कुल्चिनेछौ।” यशैया 28:9-18।

यरूशलेममाथि शासन गर्ने ती उपहास गर्ने मानिसहरू लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीका अगुवाहरू हुन्, जसलाई केही पद अघि यशैयाले “एफ्रेमका मतवालाहरू” र “अहङ्कारको मुकुट” भनेर चिनाएका छन्। पेन्तिकोसको समयमा पत्रुसले त्यस सन्देशलाई मतवाला मानिसहरूले प्रचार गरिरहेका छन् भनी दाबी गर्नेहरूलाई उत्तर दिए। पछिल्लो वर्षाको समयावधि साँचो र झूटा पछिल्लो वर्षाको सन्देशको विषयसँग सम्बन्धित छ। प्रभुबाट आउने सन्देशले सधैं उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्दछ, र ती दुवै वर्गले दाखमद्य पिउँछन्। योएलमा अश्रद्धालुहरूको मुखबाट हटाइने कुरा भनेको पवित्र ठहरिएको सन्देश, अथवा पवित्र ठहरिएको दाखमद्य हो।

हे मतवालाहरू, जागा होओ, र विलाप गर; अनि हे दाखमद्य पिउनेहरू सबै, हाहाकार गर, नयाँ दाखमद्यका कारण; किनकि त्यो तिमीहरूका मुखबाट काटिएको छ। योएल १:५।

योएल अध्याय एकमा दाखबारीका दुष्ट किसानहरू, जसले लाओडिसियाको सातौँ-दिन एडभेन्टिस्ट मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्छन्, तिनीहरूको मुखबाट “नयाँ दाखमद्य” “काटी लिइएको” सन्दर्भमा दोषी ठहराइएर न्याय गरिएका छन्। परमेश्वरले “भोजनबलि र पेयबलि” द्वारा प्रतीकित उत्तरवर्षामा परमेश्वरको आत्माको उण्डेलाई दुष्ट मतवाला किसानहरूबाट काटी लिनुभएको वा रोकेर राख्नुभएको छ।

भोजनबलि र पेयबलि परमप्रभुको भवनबाट हटाइएका छन्; याजकहरू, परमप्रभुका सेवकहरू, विलाप गर्छन्। खेत उजाडिएको छ, भूमि शोक गर्छ; किनकि अन्न नष्ट भएको छ; नयाँ दाखमद्य सुकिसकेको छ, तेल क्षीण भएको छ। हे किसानहरू हो, लज्जित होओ; हे दाखबारीका हेरचाह गर्नेहरू हो, विलाप गर; गर्हुँ र जौका कारण, किनकि खेतको कटनी नष्ट भइसकेको छ। दाखलता सुकिसकेको छ, र अज्जीरको रूख क्षीण भएको छ; अनारको रूख, खजूरको रूख पनि, र स्याउको रूख, यहाँसम्म कि खेतका सबै रूखहरू ओइलाइसकेका छन्; किनकि आनन्द मानिसहरूका सन्तानहरूबाट ओइलाएर गएको छ। हे याजकहरू हो, कम्मर कस र विलाप गर; हे वेदीका सेवकहरू हो, चिच्याओ; आओ, मेरा परमेश्वरका सेवकहरू हो, भाङ्ग्रामा रातभरि सुत; किनकि भोजनबलि र पेयबलि तिमीहरूका परमेश्वरको भवनबाट रोकिएका छन्। उपवासलाई पवित्र ठहराओ, एक गम्भीर सभा बोलाओ, प्राचीनहरू र देशका सबै बासिन्दाहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको भवनमा भेला गर, र परमप्रभुसित पुकारा गर, हाय, त्यो दिनका लागि! किनकि परमप्रभुको दिन निकट छ, र त्यो सर्वशक्तिमान्बाट आउने विनाशझैँ आउनेछ। के भोजन हाम्रो आँखाकै सामु काटिएको छैन र? हो, हाम्रा परमेश्वरको भवनबाट आनन्द र हर्ष पनि? योएल १:९-१६।

जब यशैयाहका “एप्रैमका मतवालाहरू” योएलमा “ब्यूँझन्छन्,” तिनीहरू जुन परिस्थितिमा ब्यूँझन्छन्, त्यो पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो—जुन “नयाँ दाखमद्य” द्वारा प्रतीकित गरिएको छ। यो परमेश्वरका चुनिएका करारका जनहरूबाट रोकिएको छ। उक्त खण्डमा “अन्न” अन्नाजका लागि प्रयोग हुने एक सामान्य शब्द हो, र परमेश्वरको वचन स्वर्गको रौटी हो, अनि त्यस खण्डमा त्यो “नष्ट” गरिएको छ।

“नयाँ दाखमद्य” भनेको ९/११ मा आइपुगेको वर्तमान सत्यको सन्देश हो। “नयाँ दाखमद्य सुकिसकेको छ” र “काटेर अलग पारिएको छ,” किनकि “नयाँ दाखमद्य” केवल तिनीहरूद्वारा मात्र चित्र सकिन्छ जो यर्मियाका “पुराना” मार्गहरूतर्फ फर्किरहेका छन्; कारण, “नयाँ” सन्देश सधैं “पुरानो” सन्देशसँग सहमतिमा हुन्छ। “सुकिसकेको” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको हिब्रू अर्थ “लज्जित हुनु” हो।

“लज्जित” हुनेहरू योएल र अगमवक्ताहरूको प्रमुख विषय हुन्। एप्रैमका मतवालाहरू आफ्नो नक्कली पछिल्लो वर्षाको सन्देशका कारण लज्जित छन्, जसलाई प्रायः ‘शान्ति र सुरक्षा’ को सन्देश भनिन्छ। अन्न, नयाँ दाखमद्य र तेलका यी तीन प्रतीकहरूले पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पछिल्लो वर्षालाई पवित्र आत्माको उण्डेलाइको रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पवित्र आत्माको कार्य पाप, धार्मिकता र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनु हो, र ठीक त्यही क्रमअनुसार। परमेश्वरको वचनले पापको विषयमा दोषी ठहराउँछ, र त्यसलाई “अन्न” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “नयाँ दाखमद्य” को स्वामित्वमा हुनु भनेको पवित्र आत्माको स्वामित्वमा रहेका व्यक्तिहरूलाई चिनाउँछ; पवित्र आत्मालाई “वर्षा” द्वारा, र “दाखमद्य” द्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि “वर्षा” र “दाखमद्य” दुवैलाई एउटा सन्देश वा सिद्धान्तको रूपमा सजिलै प्रमाणित गर्न सकिन्छ।

तथापि म तिमीहरूलाई सत्य भन्दछु; मेरो जानु तिमीहरूका लागि हितकर छ; किनकि यदि म गएँ भने, सहायक तिमीहरूकहाँ आउनेछैन; तर यदि म गएँ भने, म उहाँलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु। अनि जब उहाँ आउनुहुनेछ, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनुहुनेछ: पापको विषयमा, किनकि तिमीहरूले ममाथि विश्वास गर्दैनन्; धार्मिकताको विषयमा, किनकि म मेरो पिताकहाँ जान्छु, र तिमीहरूले मलाई अबदेखि देख्नेछैनौ; न्यायको विषयमा, किनकि यस संसारको शासक न्याय गरिएको छ। मैले तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने अझै धेरै कुरा छन्, तर तिमीहरू अहिले तिनलाई सहन सक्दैनौ। तर जब उहाँ, अर्थात् सत्यका आत्मा, आउनुहुनेछ, उहाँले तिमीहरूलाई सम्पूर्ण सत्यमा डोर्‍याउनुहुनेछ: किनकि उहाँले आफ्नै तर्फबाट बोल्नुहुनेछैन; तर उहाँले जे सुन्नुहुनेछ, त्यही बोल्नुहुनेछ: अनि उहाँले तिमीहरूलाई आउन लागेका कुराहरू देखाउनुहुनेछ। यूहन्ना १६:७-१३।

योएलको “अन्न” परमेश्वरको वचन हो, जसले “पाप” को दोष देखाउँछ। “धार्मिकता” तिनीहरूद्वारा प्रकट हुन्छ जसले “नयाँ” (वर्तमान-सत्य) “दाखमद्य” (सन्देश) को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको वर्तमान-सत्यको सन्देशद्वारा

आफ्नो मानवतालाई दिव्यतासँग जोडेका छन्। “तेल” “न्याय” को प्रतीक हो, किनकि “न्याय” यस कुरामा आधारित हुन्छ कि न्यायको सामना गरिरहेकाहरूसँग “तेल” छ कि छैन। योएलको अन्न, नयाँ दाखमद्य र तेल पाप, धार्मिकता र न्यायको दोषबोध हो। पछिल्लो वर्षाको उण्ड्याइसँग सम्बन्धित पवित्र आत्माको कार्यका सबै तत्त्वहरूले मिलेर ती सत्यहरू बनाउँछन्, जसले 9/11 देखि लाओदिकीय अद्वैतवादलाई जाँच गर्नुपर्नेछ, जब योएलले तिनीहरूलाई “ब्यूझ!” भनी आज्ञा दिन्छ।

उत्तर वर्षाको सन्देशका तीन प्रतीकहरू प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशसँग समानान्तर छन्, र “किसानहरू” “लज्जित” हुनुपर्नेछ र “दाखबारीका रेखदेख गर्नेहरू” “विलाप” गर्नुपर्नेछ। योएलमा परमेश्वरका जनहरू कहिल्यै लज्जित हुनु हुँदैन।

तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म इस्राएलको बीचमा छु, र म नै परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ, अरू कोही छैन; अनि मेरा प्रजा कहिल्यै लज्जित हुने छैनन्। योएल २:२७।

कृषकहरू र दाखबारीको हेरचाह गर्नेहरू लज्जित छन् र कराउँछन्, किनकि तिनीहरूले प्रस्तुत गर्ने नक्कली उत्तरवर्षाको सन्देश आफूहरूलाई हेरचाह गर्न दिइएको दाखबारीमा जीवन उत्पन्न गर्न शक्तिहीन छ। एडभेन्टादले आफ्नी अगमवक्त्रीबाट जान्दछ कि उनीहरूलाई उत्तरवर्षाको अनुभव पूरा गर्न बोलाइएको थियो, तर खेतहरूको फल सुकिसकेको छ। तिनीहरू विशेष गरी “गहुँका लागि र जौका लागि” लज्जित हुन्छन् र विलाप गर्छन्। ख्रीष्टको पुनरुत्थानको दिनमा “जौ”-को पहिलो फलको भेटीले पेन्टेकोस्टको त्यो ऋतु आरम्भ गर्‍यो, जुन पेन्टेकोस्टमा “गहुँ”-को पहिलो फलको भेटीसँग अन्त भयो। एफ्राइमका मतवालाहरू लज्जित छन्, किनकि तिनीहरू पेन्टेकोस्टको ऋतुको गलत पक्षमा छन्, जुन 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म, जब उत्तरवर्षा परिरहेको हुन्छ, पुनरावृत्त हुन्छ।

“धेरैजनले ठूलो मात्रामा अगिल्लो वर्षा ग्रहण गर्न असफल भएका छन्। परमेश्वरले यसरी तिनीहरूका लागि उपलब्ध गराउनुभएका सबै लाभहरू तिनीहरूले प्राप्त गरेका छैनन्। उनीहरू अपेक्षा गर्छन् कि यो अभाव पछिल्लो वर्षाद्वारा पूरा गरिनेछ। जब अनुग्रहको सबैभन्दा धनी प्रशस्तता प्रदान गरिनेछ, तब तिनीहरू त्यसलाई ग्रहण गर्न आफ्नो हृदय खोल्ने अभिप्राय राख्छन्। तिनीहरूले एउटा भयानक गल्ती गरिरहेका छन्। परमेश्वरले आफ्नो ज्योति र ज्ञान दिई मानवीय हृदयमा आरम्भ गर्नुभएको कार्य निरन्तर अघि बढिरहनुपर्छ। प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो आवश्यकता आफैले अनुभूति गर्नुपर्छ। हृदय प्रत्येक अशुद्धताबाट रिक्त पारिनुपर्छ र आत्माको वासका लागि शुद्ध बनाइनुपर्छ। पापको स्वीकार र परित्यागद्वारा, उत्कट प्रार्थनाद्वारा, र आफूलाई परमेश्वरमा समर्पित गरेर नै प्रारम्भिक चेलाहरूले पेन्टेकोस्टको दिन पवित्र आत्माको उँडेलाइका लागि आफूलाई तयार पारेका थिए। अहिले पनि त्यही कार्य, तर अझ ठूलो मात्रामा, गरिनुपर्छ। त्यसबेला मानवीय कर्ताले केवल आशिष माग्नुपर्थ्यो, र प्रभुले उससँग सम्बन्धित कार्य सिद्ध गर्नुहुनेछ भनी प्रतीक्षा गर्नुपर्थ्यो। कार्य आरम्भ गर्ने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ, र उहाँले नै आफ्नो कार्य समाप्त गर्नुहुनेछ, मानिसलाई येशू ख्रीष्टमा पूर्ण बनाउँदै। तर अगिल्लो वर्षाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अनुग्रहको कुनै उपेक्षा हुनुहुँदैन। केवल ती व्यक्तिहरूले, जो आफूसँग भएको ज्योति अनुसार जीवन बिताइरहेका छन्, अझ ठूलो ज्योति प्राप्त गर्नेछन्। यदि हामी सक्रिय मसीही सद्गुणहरूको प्रकटीकरणमा दिनहुँ अग्रसर भइरहेका छैनौं भने, हामी पछिल्लो वर्षामा पवित्र आत्माका प्रकटताहरूलाई चित्र सक्नेछैनौं। त्यो हाम्रा वरिपरिका हृदयहरूमा परिरहेको हुन सक्छ, तर हामी त्यसलाई न त पहिचान गर्नेछौं, न त ग्रहण गर्नेछौं।” Testimonies to Ministers, 506, 507.

सिस्टर ह्याइटले “पेन्टेकोस्तीय समय” भन्नुभएको रेखाको सन्दर्भमा, “अगिल्लो वर्षा” भन्नाले ख्रीष्टले पुनरुत्थान भएपछि आफ्नो स्वर्गीय सभाबाट ओर्लनुभएपछि चेलाहरूमा सास फुक्नुभएको घटनालाई जनाउँछ। यस सन्दर्भमा “पछिल्लो वर्षा” पेन्टेकोस्त थियो। पेन्टेकोस्तीय समयको अल्फामा केही थोपा चेलाहरूमा सासद्वारा फुकिएका थिए, र ओमेगामा ती सास फुकिएका चेलाहरूले आगोका जिब्राहरूका साथ सारा संसारसँग बोलिरहेका थिए। आरम्भ र समाप्ति दुवैमा पवित्र आत्माको एक प्रकटता। आरम्भमा सन्देशद्वारा दिव्यताले मानवतामा पवित्र आत्मा पुर्‍याइरहेको, र समाप्तिमा जिब्रा (मानवता) र आगो (दिव्यता) द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं दिव्यता र मानवता एकीकृत भई सन्देशद्वारा मानवतामा पवित्र आत्मा पुर्‍याइरहेको। आरम्भको जाँको पहिलो फलको भेटी ख्रीष्टको पुनरुत्थानसँग मेल

खान्छ, र पेन्तेकोस्तको पहिलो फलको भेटीमा गहुँका दुई वटा रोटीहरू पेन्तेकोस्तसँग मेल खान्छन्।

ती दुई रोटीहरू खमीर समावेश भएको एकमात्र भेटी थिए, जुन पापको प्रतीक हो। ती रोटीहरू पकाइएका थिए, यसरी पापको हटाइएकाको प्रतिनिधित्व गर्दै; तर त्यस सत्यलाई कायम राख्दै कि एक लाख चवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गर्ने ती दुई हल्लाइने रोटीहरू त्यस्ता पुरुष र स्त्रीहरू थिए जो पापी थिए र मलाकी अध्याय तीनमा उल्लिखित करारका दूतद्वारा ती पापहरूबाट शुद्ध पारिएका थिए। यसरी, पेन्तेकोस्तको ऋतुको अल्फाले स्वर्गको रोटीले आफ्ना चेलाहरूलाई शिक्षा दिनुभएको कुराको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र त्यस ऋतुको ओमेगामा उही चेलाहरू दुई रोटीका रूपमा प्रतीकित भए, जो स्वर्गतिर उठाइए। यसरी, आगोका जिब्राहरूको दिव्यता र मानवताको प्रतीक तथा हल्लाइने भेटीको उठाइने कार्य, जसले चेलाहरूले सन्देश संसारमा लैजाने कुराको प्रकारात्मक संकेत दिएको थियो, यी दुवै मिलेर यो पहिचान गराउँछन् कि एक लाख चवालीस हजारलाई यस्तो भेटीको रूपमा उठाइनेछ जसले येशू ख्रीष्टको सिद्ध प्रतिनिधित्व गर्दछ, र येशू ख्रीष्टले यो प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ कि मानवतासँग संयुक्त दिव्यताले पाप गर्दैन।

“पहिलो वर्षा” ग्रहण गर्न असफल हुँदै “परमेश्वरले” “पहिलो वर्षा”सँग “प्रदान गर्नुभएको” “सबै लाभहरूको” “अभाव” “पछिल्लो वर्षाद्वारा पूरा गरिनेछ” भन्ने आशा गर्नु “भयानक भूल” हो। पहिलो वर्षा यर्मियाको “पुराना मार्गहरू” हो, जसलाई 9/11 मा हिँड्नुपर्ने मार्गको रूपमा पहिचान गरिएको थियो। यो “भयानक भूल” मात्र होइन, तर एक प्रबल भ्रम पनि हो, जसले मानिसहरूलाई उनीहरूसँग चट्टानमाथि निर्मित पछिल्लो वर्षाको सन्देश छ भन्ने सोचतर्फ डोर्‍याउँछ, तर अन्ततः उनीहरूको सन्देश बालुवामाथि निर्मित भएको थियो भन्ने पत्ता लाग्छ।

पछिल्लो वर्षाको समयावधिमा एक लाख चौवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गर्दै को मतवाला थियो र को थिएन भन्ने कुरा पत्रुस प्रत्यक्ष रूपमा स्पष्ट गर्न लज्जित भएनन्। सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोल्छन्, र योएलले “एफ्राइमका मतवालाहरू” ब्यूँझ्दै गरेको र तिनीहरूले स्पष्ट प्रमाणको सामना गरिरहेको कुरा पहिचान गरिरहेका छन् कि पछिल्लो वर्षाको शक्तिअन्तर्गत तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार घोषणा गर्ने जनसमूह हुने विशेषाधिकार सधैंका लागि हटाइएको छ। एक लाख चौवालीस हजार 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको पछिल्लो वर्षाको समयावधिभरि विकसित गरिन्छन् र छाप लगाइन्छन्। तिनीहरू नै हुन् जो थुमालाई उहाँ जहाँजहाँ जानुहुन्छ त्यहीँत्यहीँ पछ्याउँछन्।

पेन्तिकोस्तको समयमा पत्रुसले ती मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले पछिल्लो वर्षाको सन्देश घोषणा गर्छन्, र त्यसको आधार उनले योएलको पुस्तकमा राख्छन्। यहूदीहरू, जसलाई आफ्नो सम्पूर्ण इतिहासभरि पेन्तिकोस्त पालन गर्ने जिम्मेवारी दिइएको थियो, पत्रुसद्वारा यस कुराको जानकारी दिइँदै थियो कि अधिका सबै पेन्तिकोस्तहरूले जसतर्फ आँल्याएका थिए, त्यही पेन्तिकोस्त अब पूरा भइरहेको थियो। यहूदीहरू, एप्रैमका मतवालाहरूझैं, बाबेलको मदिराले यति मत्त भएका थिए कि योएलको पुस्तकको सन्दर्भमा पछिल्लो वर्षाको सन्देश प्रस्तुत गरिरहँदा तिनीहरूले पत्रुस र ती एघार जनालाई मतवाला भएको आरोप लगाए। जब एप्रैमका मतवालाहरू योएलको पहिलो अध्यायको पाँचौँ पदमा “ब्यूँझन्छन्”, तब उनीहरू पछिल्लो वर्षाको परीक्षात्मक प्रक्रियासामु उभ्याइन्छन्, जहाँ दुई वर्ग विकसित हुन्छन्। यस परीक्षात्मक प्रक्रियामा एउटा वर्गले पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई चिन्छ, र अर्को वर्गले चिन्दैन।

“हामीले पछिल्लो वर्षाको प्रतीक्षा गर्नुहुँदैन। यो तिनीहरू सबैमाथि आइरहेको छ जसले हामीमाथि झर्ने अनुग्रहका शीत र वर्षालाई चिनेर ग्रहण गर्नेछन्। जब हामी प्रकाशका टुक्राटाक्रीहरू बटुल्छौं, जब हामी परमेश्वरका निश्चित कृपाहरूको कदर गर्छौं—उहाँ, जसले हामीले उहाँमाथि भरोसा गरेको हेर्न रुचाउनुहुन्छ—तब हरेक प्रतिज्ञा पूरा हुनेछ। ‘किनकि जसरी पृथ्वीले आफ्नो कली उम्राउँछ, र जसरी बगैँचाले त्यसमा छरिएका कुराहरूलाई पलाउन लगाउँछ; त्यसरी नै प्रभु परमेश्वरले सबै जातिहरूका सामु धार्मिकता र प्रशंसालाई अंकुराउन लगाउनुहुनेछ।’ यशैया 61:11। सारा पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले भरिनुपर्नेछ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

“चित्रे” भन्नाले “स्मरण गर्नु वा ज्ञान पुनःप्राप्त गर्नु” भन्ने अर्थ लाग्छ, किनकि पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई ती विगतका पवित्र इतिहासहरूद्वारा चिनिन्छ, जसले पछिल्लो वर्षाको इतिहासलाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्दछन्। पेन्तेकोस्तमा

पत्रुसको इतिहास, योएलद्वारा प्रस्तुत गरिएको ऐतिहासिक संरचनाभित्र स्थापित गरिएको थियो। पत्रुसको पूर्तिसहितको योएलको प्रसंगले 1844 को Midnight Cry को इतिहासका लागि दुई साक्षीहरू प्रदान गर्दछ। ती तीन साक्षीहरू (र अरू पनि) लाई पछिल्लो वर्षाको इतिहास, प्रसंग, र सन्देशका दृष्टान्तहरूका रूपमा “चिनिनु” पर्दछ।

ख्रीष्टले स्वर्गारोहण गर्नुभएपछि फेरि फर्केर चेलाहरूमा श्वास फुक्नुभएको बेला, त्यो पेन्टेकोस्टको महान् उण्ड्याइअघिको “केही थोपा” जस्तै थियो। आरम्भ र अन्त्य दुवैमा पवित्र आत्मा उण्ड्याइएको एउटा प्रकट रूप थियो। ख्रीष्टबाट उहाँका चेलाहरूमा आएका ती केही थोपा पेन्टेकोस्टीय कालको अल्फा हुन्, जुन ओमेगा र चेलाहरूबाट संसारतर्फ सन्देश उण्ड्याइनेसँग समाप्त हुन्छ। अल्फा जौको पहिलो फलको भेटीद्वारा चिह्नित हुन्छ र गहुँको पहिलो फलको भेटीसँग समाप्त हुन्छ। पछिल्लो वर्षाको आरम्भ 9/11 मा न्यूयोर्क शहरका महान् भवनहरू ढालिनुले चिह्नित भएको थियो। यसले आइतवारको व्यवस्थातर्फ लैजाने इतिहासको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ। 9/11 जौको पहिलो फलको भेटीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ र आइतवारको व्यवस्था गहुँको पहिलो फलको भेटी हो।

एफ्राइमका मतवालाहरूलाई यस वास्तविकतामा जगाइन्छ कि तिनीहरूको राज्य तिनीहरूबाट लिइनेछ र त्यस्तो जातिलाई दिइनेछ जसले उपयुक्त फलहरू फलाउनेछ। योएलले मतवालाहरूको आज्ञा उल्लङ्घनलाई यसरी प्रस्तुत गर्छन् कि “भोजन” र “पान” बलिदानहरू परमप्रभुको भवनबाट रोकिएका छन्, र “नयाँ दाखमद्य” तिनीहरूका मुखबाट रोकिएको छ। हिब्रू भाषामा “नयाँ दाखमद्य” भनेको भर्खर निचोरेको रस हो, तर पाँचौँ पदमा मतवालाहरूले पिउने “दाखमद्य” भनेको किण्वित रस हो। दाखमद्यका यी दुई प्रकारले सिद्धान्तलाई जनाउँछन्, र योएलको सन्दर्भमा त्यो सिद्धान्त पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो। एफ्राइमका मतवालाहरूले किण्वित रस पिइरहेका छन्, र तिनीहरू “नयाँ” भर्खर निचोरेको रसबाट “काटिएका” छन्। दाखमद्यका यी दुई प्रकारले पछिल्लो वर्षाका दुई सन्देशहरूलाई जनाउँछन्, र मतवालाहरू शुद्ध सन्देशबाट “काटिएका” छन्। “काटिएको” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको आधार जनावरहरूलाई काटेर तिनका टुक्राहरूका बीचबाट हिँड्ने प्राचीन करार-प्रथामा रहेको छ। “काटिनु” भनेको परमेश्वरका करारका जनहरूका रूपमा अस्वीकृत हुनु हो।

योएलको पुस्तकले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूलाई पहिचान गरिरहेको छ, जसको आरम्भ १७९८ मा दानियलको पुस्तकको मोहोर खोलिनुको परिणामस्वरूप उत्पन्न भएका मिलेराइटहरूबाट हुन्छ, र जसको अन्त्य १९८९ मा दानियलको पुस्तकको मोहोर खोलिनुको परिणामस्वरूप उत्पन्न भएका एक लाख चवालीस हजारमा हुन्छ। आरम्भमा, पवित्र आत्माको उण्डेलाइ एक्सेटर शिविर सभादेखि २२ अक्टोबर, १८४४ को निराशासम्मको समयावधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। त्यस इतिहासले मत्ती पच्चीसका दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त पूरा गर्‍यो, जुन एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा अक्षरशः पुनरावृत्त हुन्छ।

“मत्ती २५ का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई पनि चित्रण गर्दछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 393.

“मलाई प्रायः दस कन्याहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमती थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको यस समयका लागि विशेष प्रयोग छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य भइरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

“त्यहाँ एउटा संसार छ, जो दुष्टतामा, छलमा, र भ्रममा, मृत्युको छायाँमै—सुतिरहेको, सुतिरहेको छ। तिनीहरूलाई जागृत गराउन आत्माको पीडा कसले अनुभव गरिरहेको छ? कुन आवाज तिनीहरूसम्म पुग्न सक्छ? मेरो मन भविष्यतर्फ लगिन्छ, जब यो संकेत दिइनेछ, ‘हेर, दूलाहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क।’ तर कतिपयले आफ्ना बत्तीहरू पुनः भर्नका लागि तेल प्राप्त गर्न ढिलाइ गरेका हुनेछन्, र धेरै ढिलो भएपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि तेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चरित्र हस्तान्तरणयोग्य हुँदैन। त्यो तेल ख्रीष्टको धार्मिकता हो। यसले चरित्रको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र चरित्र हस्तान्तरणयोग्य हुँदैन। कुनै मानिसले

अर्कोका लागि यसलाई सुरक्षित गर्न सक्दैन। प्रत्येकले आफैंका लागि पापको हरेक दागबाट शुद्ध पारिएको चरित्र प्राप्त गर्नुपर्छ।” Bible Echo, May 4, 1896.

कसले “दुष्टतामा परेको संसारलाई” “जगाउन आत्मिक व्यथा अनुभव गरिरहेका” छन्? योएलले त्यस प्रश्नको उत्तर दिन्छ:

अनि यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुको नाउँ पुकार्ने हरेकजनाले उद्धार पाउनेछ; किनकि परमप्रभुले भन्नुभएको झैं सिख्योन पर्वतमा र यरूशलेममा उद्धार हुनेछ, र ती बाँकी रहेकाहरूमा पनि, जसलाई परमप्रभुले बोलाउनुहुनेछ। योएल 2:32।

हामी यी कुराहरूलाई निम्नलिखित लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“पुनरुत्थानको दिनको अपराह्न ढल्किसकेपछि, दुई जना चेलाहरू यरूशलेमबाट आठ माइल टाढा रहेको एम्माउस नामक सानो सहरतिर जाँदै थिए। यी चेलाहरूले ख्रीष्टको कार्यमा कुनै प्रमुख स्थान ओगटेका थिएनन्, तर तिनीहरू उहाँका निष्कपट विश्वासीहरू थिए। तिनीहरू निस्तार-चाड मात्र सहरमा आएका थिए, र हालै घटेका घटनाहरूले तिनीहरूलाई अत्यन्त अन्योलमा पारेको थियो। तिनीहरूले बिहानको त्यो समाचार सुनेका थिए, जो ख्रीष्टको शरीर चिहानबाट हटाइएको विषयमा थियो, साथै ती स्त्रीहरूको वृत्तान्त पनि, जसले स्वर्गदूतहरूलाई देखेका थिए र येशूसँग भेटेका थिए। अब तिनीहरू मनन र प्रार्थना गर्न आफ्ना घरतर्फ फर्किरहेका थिए। तिनीहरू साँझको आफ्नो यात्रा शोकाकुल हुँदै अघि बढाइरहेका थिए, न्याय-विचार र क्रूसारोपणका दृश्यहरूबारे परस्पर कुरा गर्दै। यसअघि कहिल्यै पनि तिनीहरू यति पूर्ण रूपमा निरुत्साहित भएका थिएनन्। आशाहीन र विश्वासहीन भई, तिनीहरू क्रूसको छायाँमा हिँडिरहेका थिए।”

“तिनीहरूले आफ्नो यात्रामा धेरै टाढा अघि बढिसकेका पनि थिएनन् कि एक जना अपरिचित व्यक्तिले तिनीहरूलाई साथ दिए, तर तिनीहरू आफ्नो शोक र निराशामा यति निमग्न थिए कि तिनीहरूले उहाँलाई ध्यानपूर्वक हेरेनन्। तिनीहरूले आफ्नो हृदयका विचारहरू व्यक्त गर्दै आफ्नो वार्तालाप जारी राखे। ख्रीष्टले दिनुभएका ती शिक्षाहरूका विषयमा तिनीहरू तर्क-वितर्क गर्दै थिए, जसलाई तिनीहरूले बुझ्न असमर्थ देखिन्थे। तिनीहरूले भएका घटनाहरूका विषयमा कुरा गरिरहँदा, येशू तिनीहरूलाई सान्त्वना दिन आतुर हुनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूको शोक देख्नुभएको थियो; तिनीहरूको मनमा यो विचार ल्याउने परस्पर-विरोधी र अलमलपूर्ण धारणाहरूलाई उहाँले बुझ्नुभएको थियो—के यस्तो अपमान सहन आफैलाई सुम्पनुहुने यो मानिस नै ख्रीष्ट हुन सक्नुहुन्छ? तिनीहरूको शोकलाई रोकिराख्न सकिएन, र तिनीहरू रुन लागे। येशू जान्नुहुन्थ्यो कि तिनीहरूको हृदय प्रेममा उहाँसँग बाँधिएको थियो, र उहाँ तिनीहरूका आँसु पुछिदिन तथा तिनीहरूलाई आनन्द र हर्षले परिपूर्ण पारिदिन चाहनुहुन्थ्यो। तर पहिले उहाँले तिनीहरूलाई त्यस्ता पाठहरू दिनु आवश्यक थियो, जुन तिनीहरूले कहिल्यै बिर्सने थिएनन्।”

“‘उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, तिमीहरू हिँड्दै गर्दा एक-अर्कासित के कुरा गर्दैछौ, जसले तिमीहरूलाई उदास तुल्याएको छ?’ अनि तिनीहरूमध्ये एक, जसको नाउँ क्लियोपास थियो, जवाफ दिँदै उहाँलाई भन्यो, ‘के तपाईं मात्र यरूशलेममा परदेशी हुनुहुन्छ, र यी दिनहरूमा त्यहाँ भएका घटनाहरूको जानकारी पाउनुभएको छैन?’ तिनीहरूले आफ्ना प्रभुको विषयमा भएको आफ्नो निराशा उहाँलाई सुनाए, ‘जो परमेश्वर र सबै मानिसहरूको सामु काम र वचनमा सामर्थी एक अगमवक्ता हुनुहुन्थ्यो;’ तर ‘मुख्य पूजाहारीहरू र हाम्रा शासकहरूले,’ तिनीहरूले भने, ‘उहाँलाई मृत्युदण्डको सजाय हुन सुम्पिदिए, र उहाँलाई क्रूसमा टाँगे।’ निराशाले पीडित हृदय र थरथराएका ओठहरूसहित तिनीहरूले थपे, ‘हामीले भरोसा गरेका थियौं कि इस्राएललाई उद्धार गर्नुहुने उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो; र यी सबैबाहेक, यी घटनाहरू भएको आज तेस्रो दिन भएको छ।’”

“अचम्मको कुरा हो कि चेलाहरूले ख्रीष्टका वचनहरू सम्झेनन्, र उहाँले घटिसकेका घटनाहरूको पूर्वकथन गर्नुभएको थियो भन्ने कुरा बुझेनन्! उहाँको उद्घाटनको अन्तिम भाग पनि पहिलो भागझैं नै निःसन्देह पूरा हुनेछ, अर्थात् तेस्रो दिन उहाँ फेरि बौरिउठ्नुहुनेछ, भन्ने कुरा उनीहरूले बुझेनन्। यही भाग उनीहरूले सम्झनु पर्ने थियो। पूजाहारीहरू र शासकहरूले भने यो बिर्सनन्। ‘तयारीको दिनपछिको दिन’ प्रधान पूजाहारीहरू र फरिसीहरू

पिलातसकहाँ भेला भए र भने, 'महाशय, हामीलाई सम्झना छ, उहाँ जीवित नै हुँदा त्यस छलकर्ताले भन्नुभएको थियो, तीन दिनपछि म फेरि बौरिउठ्नेछु।' मत्ती 27:62, 63। तर चेलाहरूले यी वचनहरू सम्झेनन्।"

"तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, हे मूर्खहरू हो, र अगमवक्ताहरूले भनेका सबै कुरामा विश्वास गर्न दिलो हृदय भएका हो: के ख्रीष्टले यी कुराहरू भोग्नु, र आफ्नो महिमामा प्रवेश गर्नु आवश्यक थिएन र?' उहाँले तिनीहरूको अत्यन्त अन्तरात्मासम्म पुगेर, यति गम्भीरता, कोमलता, र सहानुभूतिसाथ, तथा यति आशापूर्ण भावले बोल्नुभएको देखेर, त्यो अपरिचित व्यक्ति को हुन सक्ला भनी चेलाहरू अचम्मित भए। ख्रीष्टको विश्वासघात भएदेखि पहिलो पटक, उनीहरूले आशा अनुभव गर्न थाले। उनीहरूले बारम्बार आफ्ना सहयात्रीतर्फ गम्भीरतापूर्वक हेरे, र सोच्थे कि उहाँका वचनहरू ठीक त्यस्तै वचनहरू हुन्, जस्ता ख्रीष्टले बोल्नुभएको हुन्थ्यो। तिनीहरू आश्चर्यले भरिए, र तिनीहरूका हृदय आनन्दमय अपेक्षाले धड्किन थाले।"

"बाइबलको इतिहासका आदिस्रोत, मोशाबाट आरम्भ गर्दै, ख्रीष्टले सम्पूर्ण धर्मशास्त्रहरूमा आफ्नै विषयमा भएका कुराहरू व्याख्या गर्नुभयो। यदि उहाँले पहिले आफैलाई तिनीहरूका सामु प्रकट गर्नुभएको भए, तिनीहरूका हृदयहरू सन्तुष्ट हुनेथिए। आफ्नो आनन्दको परिपूर्णतामा तिनीहरूले त्यसपछि अरू केही पनि चाहना गर्नेथिएनन्। तर पुरानो करारका प्रतीकहरू र भविष्यवाणीहरूले उहाँको विषयमा दिएको साक्षी तिनीहरूले बुझ्नु आवश्यक थियो। तिनीहरूको विश्वास यिनैमाथि स्थापित हुनुपर्थ्यो। तिनीहरूलाई विश्वस्त तुल्याउन ख्रीष्टले कुनै चमत्कार गर्नुभएन, तर धर्मशास्त्रहरूको व्याख्या गर्नु नै उहाँको पहिलो कार्य थियो। उहाँको मृत्युलाई तिनीहरूले आफ्ना सबै आशाहरूको विनाशका रूपमा हेरेका थिए। अब उहाँले भविष्यवक्ताहरूबाट देखाउनुभयो कि यही नै तिनीहरूको विश्वासका निम्ति सबैभन्दा बलियो प्रमाण थियो।"

"यी चेलाहरूलाई शिक्षा दिँदा, येशूले आफ्नो मिशनको साक्षीका रूपमा पुरानो करारको महत्त्व देखाउनुभयो। अहिले धेरै जना आफूलाई ख्रीष्टियन भनी स्वीकार गर्नेहरू पुरानो करारलाई यसो भन्दै त्याग्छन् कि अब त्यसको कुनै उपयोग छैन। तर ख्रीष्टको शिक्षा त्यस्तो होइन। उहाँले त्यसलाई यति उच्च मूल्य दिनुभयो कि एक अवसरमा उहाँले भन्नुभयो, 'यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुन्दैनन् भने, मरेकाहरूमध्येबाट कोही एक उठेर आए पनि तिनीहरू विश्वस्त हुनेछैनन्।' लूका 16:31."

"आदमका दिनहरूदेखि समयका अन्तिम दृश्यहरूसम्म पितृपुरुषहरू र अगमवक्ताहरूको माध्यमबाट बोल्ने आवाज ख्रीष्टकै हो। पुरानो नियममा मुक्तिदाताको प्रकाश नयाँ नियममा जत्तिकै स्पष्ट रूपमा दिइएको छ। भविष्यवाणीमय विगतबाट आउने ज्योतिले ख्रीष्टको जीवन र नयाँ नियमका शिक्षाहरूलाई स्पष्टता र सौन्दर्यसहित प्रकट गर्दछ। ख्रीष्टका आश्चर्यकर्महरू उहाँको ईश्वरीय स्वरूपका प्रमाण हुन्; तर उहाँ संसारका उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ भन्ने अझ बलियो प्रमाण पुरानो नियमका भविष्यवाणीहरूलाई नयाँ नियमको इतिहाससँग तुलना गर्दा पाइन्छ।"

"भविष्यवाणीको आधारमा तर्क गर्दै, ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई मानवतामा उहाँ के हुनुपर्ने थियो भन्नेबारे सही धारणा दिनुभयो। मानिसहरूका चाहनाअनुसार आफ्नो सिंहासन र राजकीय अधिकार ग्रहण गर्ने मसीहाको तिनीहरूको अपेक्षा भ्रमपूर्ण भएको थियो। यसले उहाँको सर्वोच्च स्थानबाट उहाँले ग्रहण गर्न सक्ने सबैभन्दा तल्लो स्थानसम्मको अवतरणबारे सही बोधमा बाधा पुऱ्याउने थियो। ख्रीष्टले चाहनुहुन्थ्यो कि उहाँका चेलाहरूका धारणाहरू प्रत्येक विवरणमा शुद्ध र सत्य होऊन्। उहाँलाई तोकिएको दुःखको कचौराबारे तिनीहरूले सकेसम्म बुझ्नुपर्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई देखाउनुभयो कि तिनीहरूले अझै बुझ्न नसकेको त्यो भयावह संघर्ष संसारको जग बसालिनुभन्दा अघि गरिएको करारको परिपूर्ति थियो। व्यवस्थाको प्रत्येक उल्लङ्घनकर्ताले, यदि ऊ पापमै निरन्तर रहिरहन्छ भने, मर्नेपर्ने भएझैं ख्रीष्ट पनि मर्नेपर्थ्यो। यी सबै हुनैपर्ने थियो, तर यसको अन्त पराजयमा होइन, महिमामय, अनन्त विजयमा हुने थियो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो कि संसारलाई पापबाट बचाउन प्रत्येक प्रयास गर्नुपर्छ। उहाँका अनुयायीहरूले उहाँ बाँचेझैं बाँच्नुपर्छ, र उहाँले काम गर्नुभएझैं तीव्र, अटल प्रयत्नसहित काम गर्नुपर्छ।"

“यसरी ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई प्रवचन गर्नुभयो, तिनीहरूको मन खोलिदिनुभयो ताकि तिनीहरूले धर्मशास्त्रहरू बुझ्नु। चेलाहरू थाकेका थिए, तर संवाद शिथिल भएन। जीवन र आश्वासनका वचनहरू मुक्तिदाताका ओठबाट निस्किरहे। तर पनि तिनीहरूका आँखाहरू रोकिएका थिए। जब उहाँले तिनीहरूलाई यरूशलेमको पतनको विषयमा बताउनुभयो, तिनीहरूले त्यस विनाशका लागि ठहराइएको नगरलाई आँसुका साथ हेरे। तर तिनीहरूका यात्रासहचर को हुनुहुन्थ्यो भन्ने कुरा तिनीहरूले अझै अलिकति पनि अनुमान गरेका थिएनन्। तिनीहरूले आफ्नो संवादको विषयवस्तु आफैं तिनीहरूको छेउमै हिँडिरहनुभएको छ भन्ने सोचेका थिएनन्; किनकि ख्रीष्टले आफ्नै विषयमा यसरी उल्लेख गर्नुभयो मानो उहाँ अर्को व्यक्तिजस्तै हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरूले उहाँलाई त्यो महान् पर्वमा उपस्थित भएकामध्ये एकजना, र अहिले आफ्नै घर फर्कदै गरेका व्यक्ति ठाने। उहाँ उनीहरूजस्तै नै ती उबडखाबड ढुङ्गाहरूमा होसियारीसाथ हिँड्नुभयो, र बेला-बेलामा तिनीहरूसँगै अलिकति विश्राम गर्न रोकिनुभयो। यसरी तिनीहरू पहाडी बाटोमा अघि बढिरहे, जबकि चाँडै नै परमेश्वरको दाहिने हातमा आफ्नो स्थान ग्रहण गर्न लाग्नुभएको, र जसले भन्न सक्नुहुन्थ्यो, ‘स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकार मलाई दिइएको छ,’ उहाँ तिनीहरूको छेउमै हिँडिरहनुभएको थियो। मत्ती 28:18।”

“यात्राको क्रममा सूर्य अस्ताइसकेको थियो, र यात्रुहरू आफ्नो विश्रामस्थलमा पुग्नुअघि नै खेतका मजदुरहरूले आफ्नो काम छोडिसकेका थिए। चेलाहरू आफ्नो घरभित्र प्रवेश गर्ने लागेका बेला, त्यो अपरिचित व्यक्ति मानौं आफ्नो यात्रा अझै अघि बढाउनेजस्तै देखिनुभयो। तर चेलाहरू उहाँतर्फ आकृष्ट भए। उहाँबाट अझ बढी सुन्न तिनीहरूको प्राण व्याकुल थियो। ‘हामीसँग बस्नुहोस्,’ तिनीहरूले भने। उहाँले मानौं त्यो निमन्त्रणालाई स्वीकार नगर्ने जस्तो देखिनुभयो, तर तिनीहरूले ‘साँझ पर्न लागेको छ, र दिन धेरै बितिसकेको छ’ भनी आग्रह गर्दै उहाँलाई बारम्बार बिन्ती गरे। ख्रीष्टले यस विन्तीलाई स्वीकार गर्नुभयो र ‘तिनीहरूसँग बस्न भित्र पस्नुभयो।’”

“यदि चेलाहरूले आफ्नो निमन्त्रणालाई आग्रहपूर्वक नदबाएका भए, तिनीहरूले आफ्ना यात्रासाथी पुनर्जीवित प्रभु नै हुनुहुन्थ्यो भन्ने थाहा पाउने थिएनन्। ख्रीष्टले कहिल्यै पनि आफ्नो संगति कसैमाथि बलपूर्वक थोपर्नुहुन्न। उहाँ तिनैप्रति चासो राख्नुहुन्छ जसलाई उहाँको आवश्यकता छ। उहाँ हर्षसाथ अति नम्र घरमा प्रवेश गर्नुहुनेछ, र अति निम्न हृदयलाई आनन्दित पार्नुहुनेछ। तर यदि मानिसहरू स्वर्गीय अतिथिको विचार गर्न, वा उहाँलाई आफूसँग बसिरहन बिन्ती गर्न अत्यन्तै उदासीन हुन्छन् भने, उहाँ अगाडि बढिहाल्नुहुन्छ। यसरी धेरैले ठूलो क्षति भोग्छन्। उहाँ बाटोमा तिनीहरूसँगै हिँडिरहनुभएको बेला चेलाहरूले जसरी ख्रीष्टलाई चिनेनन्, त्यसरी नै तिनीहरू पनि ख्रीष्टलाई चिन्दैनन्।”

रोटीको सरल साँझको भोजन चाँडै तयार हुन्छ। यो पाहुनाको सामु राखिन्छ, जसले मेजको शिरमा आफ्नो आसन ग्रहण गर्नुभएको छ। अब उहाँले भोजनलाई आशिष् दिन आफ्ना हातहरू फैलाउनुहुन्छ। चेलाहरू विस्मयले पछि हट्छन्। तिनीहरूका सहयात्रीले आफ्ना हातहरू ठीक त्यसै प्रकारले फैलाउनुहुन्छ, जसरी तिनीहरूका गुरुले गर्नुहुन्थ्यो। तिनीहरूले फेरि हेर्छन्, अनि हेर, उहाँका हातहरूमा कीलाका छापहरू देख्छन्। दुवैले एकैचोटि उद्घोष गर्छन्, यो प्रभु येशू हुनुहुन्छ! उहाँ मृत्युबाट बौरी उठ्नुभएको छ!

“उहाँका चरणमा आफूलाई अर्पण गर्न र उहाँको आराधना गर्न तिनीहरू उठ्छन्, तर उहाँ तिनीहरूका दृष्टिबाट अदृश्य हुनुभएको छ। जसको शरीर केहीअघि मात्र चिहानमा रहेको थियो, त्यही एक जनाले ओगटेको स्थानतर्फ तिनीहरू हेर्छन्, अनि एक-अर्कालाई भन्छन्, ‘जब उहाँले बाटोमा हामीसँग कुरा गर्नुभयो, र हामीका निम्ति धर्मशास्त्रहरू खोलिदिनुभयो, के हाम्रो हृदय हामीभित्र प्रज्वलित भएको थिएन र?’”

“तर यस महान् सुसमाचारलाई सुनाउन उनीहरू बसिरहन र कुरा गरिरहन सक्दैनन्। तिनीहरूको थकान र भोक हराइसकेको छ। उनीहरू आफ्नो भोजन नछोईकनै छोड्छन्, र आनन्दले परिपूर्ण भई तुरुन्तै त्यही बाटो हुँदै फेरि निस्कन्छन्, जुन बाटोबाट उनीहरू आएका थिए, सहरका चेलाहरूलाई यो समाचार सुनाउन हतारिँदै। बाटोका केही अंश सुरक्षित छैनन्, तर उनीहरू ठाडा उकालाहरू चढ्छन्, चिल्ला चट्टानहरूमा चिप्लिँदै। उनीहरू देख्दैनन्, उनीहरू जान्दैनन्, कि तिनीहरूसँगै त्यो बाटो यात्रा गर्नुहुने उहाँको सुरक्षा तिनीहरूमाथि छ। हातमा आफ्नो यात्राको लठ्ठी लिई, उनीहरू अझ छिटो जान चाहँदै, आफूले साहस गरेभन्दा पनि बढी वेगले अघि बढ्छन्। उनीहरू आफ्नो बाटो हराउँछन्, तर फेरि भेट्छन्। कहिले दौडँदै, कहिले ठेस खाँदै, उनीहरू अघि बढिरहन्छन्,

र तिनीहरूका अदृश्य सहयात्री सारा बाटोभरि तिनीहरूको नजिकै साथमा हुनुहुन्छ।”

“रात्रि अँध्यारी छ, तर धर्मको सूर्य तिनीहरूमाथि चम्किरहनुभएको छ। तिनीहरूका हृदय आनन्दले उफ्रन्छन्। तिनीहरू मानौं नयाँ संसारमा छन्। ख्रीष्ट जीवित मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। उहाँ मरेको हुनुहुन्छ भनी तिनीहरू अब उहाँको निम्ति शोक गर्दैनन्। ख्रीष्ट बौरी उठ्नुभएको छ—तिनीहरू फेरि फेरि यही दोहोर्छन्। यही सन्देश तिनीहरूले शोकाकुलहरूकहाँ बोकेर लगिरहेका छन्। उनीहरूले एम्माउसतर्फको यात्राको अद्भुत कथा तिनीहरूलाई सुनाउनुपर्छ। बाटोमा तिनीहरूसँग को सामेल हुनुभयो, त्यो उनीहरूले बताउनुपर्छ। उनीहरूले संसारलाई कहिल्यै दिइएको सबैभन्दा महान् सन्देश बोकेका छन्, यस्तो शुभसमाचारको सन्देश, जसमा मानवीय परिवारको यस समयका लागि र अनन्तकालका लागि आशाहरू निर्भर छन्।” The Desire of Ages, 795–801.